Lietas Nr. C08040398
Lietas arhīva Nr. C-0001-15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2015.gada 2.novembrī, Alūksnē

Alūksnes rajona tiesa:
tiesnese A.Strupule
ar tiesas sēdes sekretāri S.Eisleri,
piedaloties pieteicējas /pers. C/ pilnvarotajam pārstāvim – zvērinātam advokātam Guntaram Korim,
atklātā tiesas sēdē 2015.gada 20.oktobrī, Alūksnē, Rūpniecības ielā 8, izskatīja civillietu ***/pers. C/*** pieteikumā par mantojuma pieņemšanas fakta konstatēšanu un apstiprināšanu mantojuma tiesībās pēc testamenta, ***/pers. E/*** pieteikumā par mantojuma pieņemšanas fakta konstatēšanu un apstiprināšanu mantojuma tiesībās,

konstatēja

1998.gada 27.aprīlī Gulbenes rajona tiesā saņemts pieteicējas /pers. C/ pārstāves /pers. F/ pieteikums, kurā norādīts, ka 1997.gada 27.aprīlī miris /pers. G/, dzimis 1910.gadā, kura pēdējā dzīvesvieta bijusi /adrese/.

Pēc /pers.G/ nāves atklājies mantojums uz mājīpašumu /adrese/, kas novērtēts par summu 669,00 LVL un atjaunotas īpašumtiesības uz zemi 17,74 ha /adrese/". Minēto mantojumu /pers. G/ ar testamenta aktu Nr.6, kas sastādīts 1997.gada 17.aprīlī, visu savu mantu, kustamo un nekustamo, kas piederējusi viņam nāves brīdī un uz ko pēc likuma būs tiesības pēc viņa nāves, novēlējis /pers. C/. Visu savu mantu, ko /pers. G/ novēlējis ar testamentu, vēloties mantot /pers. C/.

Saskaņā ar Civillikuma 418., 420., 655.pantu, pieteicēja lūdz apstiprināt viņu mantojuma tiesībās uz /pers. G/ atstāto mantojumu – mājīpašumu un zemi 17,14 ha, kas atrodas /adrese/", ko viņš ir novēlējis ar testamentu.

1998.gada 27.aprīlī Gulbenes rajona tiesā saņemts pieteicējas /pers. E/ pilnvarotās pārstāves /pers. I/ pieteikums, kurā norādīts, ka 1954.gada 19.janvārī nomiris /pers. E/ tēvs /pers. J/, kura pēdējā dzīvesvieta bijusi /adrese/.

/pers. J/ atstājis mantojumu – mājīpašumu /adrese/. Pēc tēva nāves mājās dzīvojis viņa dēls – pieteicējas brālis /pers. G/. Uz tēva nāves brīdi pieteicēja /pers. E/ dzīvojusi Vācijā. Viņa regulāri sniegusi brālim materiālu palīdzību, lai viņš varētu uzturēt un apsaimniekot māju. Tikšanās reizēs pārrunājuši mājas saimnieciskos jautājumus, vienojušies par saviem pienākumiem mājas uzturēšanā un apsaimniekošanā. /pers. G/ kārtojis nepieciešamos maksājumus par māju un tajā dzīvojis.

/pers. E/ pieteikusies uz "/Nosaukums/" zemi, uz viņas vārda tā reģistrēta zemes grāmatā.

/pers. G/ nomiris 1997.gada 27.aprīlī. Citu mantinieku neesot. /pers. E/ un /pers. G/ māte – /pers. J/ sieva, nomirusi 1983.gada 23.maijā. /pers. E/ vēloties mantot "/Nosaukums/" mājas. Pēc /pers.J/ nāves ne /pers. E/, ne /pers. G/ likumā noteiktā kārtībā mantojumu neesot nokārtojuši, taču praktiski to ir pieņēmuši. Mantojuma pieņemšanas faktu varot apliecināt liecinieki.

Pamatojoties uz Civillikuma 404.panta 1.punktu, Civilprocesa kodeksa 249.panta 8.punktu, pieteicēja /pers. E/ lūdz tiesu:
- konstatēt faktu, ka pēc /pers. J/ nāves /pers. E/ un /pers. G/ ir pieņēmuši viņa atstāto mantojumu;
-atzīt /pers. E/ par /adrese/" mantinieci pēc /pers. J/ un /pers. G/ nāves.

Ar 1998.gada 22.maija Gulbenes rajona tiesas lēmumu Nr.2-426 nolemts civillietu nosūtīt izskatīšanai pēc būtības Alūksnes rajona tiesai.

Ar 2000.gada 24.marta Alūksnes rajona tiesas lēmumu civillietā Nr.2-28m[1]/4 apturēta tiesvedība, līdz stājas spēkā spriedums vai lēmums /pers. I/ prasībā par /pers. G/ 1997.gada testamenta atzīšanu par spēkā neesošu.

Ar 2003.gada 1.aprīļa Alūksnes rajona tiesas spriedumu civillietā Nr.C08018400/19/03[2] noraidīta /pers. E/ pilnvarotās personas /pers. I/ prasība pret /pers. C/ par testamenta atzīšanu par spēkā neesošu.

2003.gada 24.novembrī tiesā iesniegts /pers. E/ pieteikuma par apstiprināšanu mantošanas tiesībās un mantojuma pieņemšanas fakta konstatēšanu precizējums, ko iesniegusi pilnvarotā persona /pers. M/. Tajā norādīts, ka 1997.gada 17.aprīlī /pers. G/ parakstījis testamentu, ar kuru visu viņam piederošo kustamo un nekustamo īpašumu, kas viņam nāves brīdī piederēja un uz ko viņam pēc likuma būs tiesības pēc viņa nāves, t.sk., kas atrodas /adrese/", viņš novēlot /pers. C/, dzimušai /datums/, Cēsīs, dzīvojošai /adrese A/. /pers. E/ esot /pers. G/ otrās šķiras likumīgā mantiniece – māsa. Citu neatraidāmo mantinieku neesot.

Pēc /pers.G/ nāves atklājies mantojums uz nekustamo īpašumu – māju, kas atrodas /adrese/". Mājas novērtējums uz 1998.gada aprīli bijis 669 LVL.

/pers. G/ tēvs /pers. J/ nomiris 1954.gada 19.janvārī /adrese/", kas bijis viņa īpašums. Uz tēva nāves dienu kopā ar viņu dzīvojis /pers. G/, kas pieņēmis tēva atstāto mantojumu – sadzīves priekšmetus, mēbeles, kā arī dzīvojamo māju, kur turpinājis dzīvot, apsaimniekojis to, veicis nepieciešamos maksājumus. /pers. E/ sūtījusi /pers. G/ naudu mājas uzturēšanai un apsaimniekošanai. Likumā noteiktā kārtībā un terminā /pers. G/ nav pieteicies par mantinieku un nav nokārtojis mantojumu. /pers. E/ dzīvojusi ārzemēs. Līdz ar to nepieciešams konstatēt mantojuma pieņemšanas faktu. Fakta konstatēšana nepieciešama mantojuma lietā.

Faktu, ka /pers. G/ dabā pieņēmis /pers. J/ atstāto mantojumu, apstiprinot tas, ka viņš uz tēva nāves dienu dzīvojis kopā ar viņu /adrese/ un turpinājis tur dzīvot līdz savai nāves dienai 1997.gada 27.aprīlim. Citādā veidā konstatēt minēto faktu neesot iespējams.

Pēc /pers.G/ nāves atklājies mantojums uz mājīpašumu /adrese/.

Saskaņā ar Civillikuma 655.pantu, 404.panta otro daļu, Civilprocesa likuma 251.panta sesto daļu, 288.panta trešo daļu, pieteicējas /pers. E/ pilnvarotais pārstāvis /pers. M/ lūdz:

-konstatēt faktu, ka /pers. G/, personas kods /personas kods/, pēc /pers. J/ nāves 1954.gada 19.janvārī, ir pieņēmis viņa atstāto mantojumu – mājīpašumu /adrese/;

-apstiprināt /pers. E/ mantošanas tiesībās uz 1997.gada 27.aprīli miršā /pers. G/, personas kods /personas kods/, atstātā mantojuma pienākošos daļu.

2003.gada 10.decembrī tiesā saņemts /pers. C/ pilnvarotā pārstāvja /pers. N/ pieteikums par mantojuma pieņemšanas fakta konstatēšanu, kurā norādīts, ka, kārtojot mantojuma lietu, atklājies, ka /pers. G/ noteiktā laikā un termiņā nav apstiprinājis mantojuma tiesības uz 1954.gadā 19.janvārī miršā tēva /pers. J/ atstāto mantojumu – mājīpašumu /adrese/. Sakarā ar to esot nepieciešams konstatēt mantojuma – mājīpašuma "/Nosaukums/" pieņemšanas faktu. /pers. G/ līdz tēva /pers. J/ nāves dienai dzīvojis kopā ar viņu /adrese/. Pēc tēva nāves /pers. G/ turpinājis apdzīvot mājīpašumu "/Nosaukums/", uzturējis to lietošanas kārtībā, veicis dzīvojamai mājai dažādus remonta darbus, maksājis nodokļus, lietojis un rūpējies kā par savu mantu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 288.-292.pantu, pieteicējas /pers. C/ pārstāvis lūdz tiesu:

-konstatēt faktu, ka /pers. G/ pēc tēva /pers. J/ nāves 1954.gada 19.janvārī pieņēmis viņa atstāto mantojumu – mājīpašumu /adrese/;

-pieteikumu izskatīt reizē ar pieteikumu par apstiprināšanos uz miršā /pers. G/ atstāto mantojumu pēc testamenta.

2004.gada 4.februārī tiesā saņemti /pers. C/ papildinājumi pieteikumam par tiesību apstiprināšanu uz mantojumu pēc testamenta, ar ko papildina savu iepriekš sniegto pieteikumu ar sekojošu lūgumu:

-atzīt /pers. G/ atstāto testamentu par stājušos spēkā un apstiprināt /pers. C/ mantojuma tiesības uz /pers. G/ atstāto mantojumu pēc testamenta.

Ar 2004.gada 10.marta Alūksnes rajona tiesas lēmumu civillietā Nr.C08040398/12/04m[2] nolemts apturēt tiesvedību /pers. C/ un /pers. E/ pieteikumos par mantojuma pieņemšanas faktu konstatēšanu un apstiprināšanu mantojuma tiesībās – līdz pieteicējas /pers. E/ tiesību pārņēmēja noteikšanai.

Ar Alūksnes rajona tiesas tiesneša 2014.gada 9.septembra lēmumu nolemts pieaicināt VAS "Valsts nekustamie īpašumi" kā ieinteresēto peronu civillietā Nr.C08040398.

2014.gada 30.oktobrī tiesā saņemts VAS "Valsts nekustamie īpašumi" paskaidrojums, kurā norādīts, ka nekustamais īpašums /adrese/, kadastra numurs:/numurs A/(zemes īpašums 36,2 ha platībā) ar Gulbenes rajona tiesas Zemesgrāmatu nodaļas tiesnese s 1997.gada 10.decembra lēmumu reģistrēts zemesgrāmatā uz /pers. E/ vārda (/pers. E/, dzimusi /datums/).

No Valsts zemes dienesta kadastra informācijas sistēmā esošās informācijas esot redzams, ka uz zemes vienības ar kadastra numuru: /numurs B/, esošās būves (dzīvojamā māja, pirts, divi šķūņi, kūts un rija), kas kadastrāli uzmērītas 2001.gada 17.aprīlī, reģistrētas /pers. E/ (/pers. E/) īpašumā.

Ja /pers. E/ ir mirusi un nav pieteikušās personas (mantinieki), kuras ir tās tiesību pārņēmēji, tad tiesai esot pamats izbeigt tiesvedību daļā pēc /pers. E/ pieteikuma.

Ja tiesa izbeigšot tiesvedību daļā pēc /pers. E/ pieteikuma, VAS "Valsts nekustamie īpašumi" vērsīšoties tiesā ar pieteikumu par juridiska fakta konstatēšanu, lai nekustamo īpašumu /adrese/, kadastra numurs: /numurs B/, atzītu par bezmantinieka mantu.

VAS "Valsts nekustamie īpašumi" neiebilstot pret /pers. G/ 1997.gada 17.aprīlī taisītā testamenta, ar kuru viņš visu savu kustamo un nekustamo īpašumu novēlējis /pers. C/, stāšanos likumīgā spēkā. Tomēr pat tajā gadījumā, ja /pers. G/ testaments stātos likumīgā spēkā, no minētā neizrietot, ka /pers. C/ radīšoties tiesības pēc testamenta mantot nekustamo īpašumu /adrese/, kadastra numurs: /numurs B/, jo tā īpašniece ir /pers. E/ (/pers. E/).

2015.gada 31.augustā Alūksnes rajona tiesā no Tiesu administrācijas ir saņemts dokumentu tulkojums no vācu valodas uz latviešu valodu, no kuriem redzams, ka /pers. E/ mirusi 2004.gada 1.martā Vācijā, Diseldorfā.

Ar 2015.gada 20.oktobra Alūksnes rajona tiesas lēmumu nolemts atjaunot tiesvedību /pers. C/ un /pers. E/ pieteikumos par mantojuma pieņemšanas faktu konstatēšanu un apstiprināšanu mantošanas tiesībās.

2015.gada 20.oktobra tiesas sēdē /pers. C/ pārstāvis /pers. D/ norādīja, ka VAS "Valsts nekustamie īpašumi" vēstulē norādījuši, ka neiebilst pret /pers. G/ taisītā testamenta stāšanos spēkā.

Tā kā neesot nekādas informācijas par /pers. E/ saistību pārņēmējiem, neesot nekādas informācijas arī no Vācijas, tad /pers. E/ pieteikumam tiesvedība izbeidzama un paliekot tikai /pers. C/ pieteikums.

/pers. D/ pieteikumus ar papildinājumiem uzturēja spēkā un lūdza:

- konstatēt faktu, ka /pers. G/ pēc tēva /pers. J/ nāves 1954.gada 19.janvārī pieņēmis viņa atstāto mantojumu – mājīpašumu /adrese/;

- apstiprināt mantojuma tiesības /pers. C/ uz /pers. G/ atstāto mantojumu – mājīpašumu un zemi 17,74 ha, kas atrodas /adrese/, kas novēlēts saskaņā ar testamentu.

2015.gada 7.septembrī no ieinteresētās personas - VAS "Valsts nekustamie īpašumi" saņemts iesniegums, kurā norādīts, ka uztur spēkā 2014.gada 28.oktobrī nosūtītos paskaidrojumus un lūdz lietu izskatīt bez VAS "Valsts nekustamie īpašumi" pārstāvja klātbūtnes.

Ievērojot minēto un pieteicējas pārstāvja viedokli, tiesa uzskata par iespējamu lietu skatīt ieinteresētās personas pārstāvja prombūtnē.

Noklausījusies pieteicējas pārstāvja paskaidrojumus un pārbaudījusi pierādījumus, tiesa atzīst, ka ir pamats izbeigt tiesvedību daļā pēc /pers. E/ pieteikuma, bet /pers. C/ pieteikums ir pamatots.

No lietas 1.sējuma 5.lapā esošās /pers. G/ miršanas apliecības kopijas redzams, ka /pers. G/ miris 1997.gada 27.aprīlī.

No lietas 1.sējuma 6.lapā esošā Testamenta akta Nr.6 redzams, ka 1997.gada 17.aprīlī /pers. G/ zvērināta notāra un liecinieku klātbūtnē taisījis sekojoša satura testamenta aktu: "Es, /pers. G/, būdams galīgi normāls un pie pilna saprāta ar šo testamentu nosaku sekojošo: "Visu man piederošo kustamo un nekustamo īpašumu, kas man manā nāves brīdī pieder un uz ko man pēc likuma būs tiesības pēc manas nāves, t.sk., kas atrodas /adrese/, es novēlu /pers. C/, dzim./datums/ /adrese/, personas kods /personas kods/."" Testamenta akts nolasīts testatoram un minētajiem lieciniekiem klāt esot, pēc tā atzīšanas par pareizu un pēc tam, kad testators ir apliecinājis, ka labprātīgi vēlas šo aktu noslēgt, tas parakstīts zvērināta notāra un liecinieku klātbūtnē.

No lietas 1.sējuma 7.lapā esošā Gulbenes rajona Beļavas pagasta zemes komisijas 1991.gada 11.septembra lēmuma Nr.18 kopijas redzams, ka nolemts reģistrēt īpašuma tiesības uz zemi "Nosaukums" /pers. G/ un /pers. E/.

No lietas 1.sējuma 8.lapā esošā Gulbenes rajona Beļavas pagasta zemes komisijas 1995.gada 13.novembra lēmuma Nr.11 kopijas redzams, ka, pamatojoties uz savstarpējo vienošanos, atjaunotas īpašuma tiesības uz zemi "Nosaukums" 35,49 ha kopīpašumā /pers. G/, personas kods /personas kods/, un /pers. E/, ārzemniece. Zemes nogabala Nr.18 786.

No lietas 1.sējuma 9.lapā esošās Beļavas pagasta padomes 14.04.1998. izziņas Nr.1-14-406 redzams, ka /pers. G/, personas kods /personas kods/, pēdējā dzīvesvieta bija /adrese/. Miris 27.04.1997.

No lietas 1.sējuma 10.lapā esošās Valsts zemes dienesta 15.04.1998. izziņas Nr.106. redzams, ka namīpašums /adrese/" reģistrēts Gulbenes Nekustamo īpašumu vērtēšanas birojā uz /pers. G/ vārda.

No lietas 1.sējuma 23.lapā esošās 27.04.1998. Valsts zemes dienesta izziņas Nr.121. redzams, ka namīpašums /adrese/ reģistrēts Gulbenes Nekustamo īpašumu vērtēšanas birojā uz /pers. J/ vārda.

No lietas 1.sējuma 18., 21.lapā esošās 27.04.1998. Gulbenes pilsētas Dzimtsarakstu nodaļas arhīva izziņas Nr.178-Dz. redzams, ka /pers. G/ dzimis 1910.gada 24.janvārī, tēvs – /pers. J/, māte – /pers. U/.

No lietas 1.sējuma 19.lapā esošās 30.09.1994. Gulbenes rajona Dzimtsarakstu nodaļas arhīva uzziņas Nr.1442.-M. redzams, ka /pers. U/ mirusi

1983.gada 21.maijā.

No lietas 20.lapā esošās 27.04.1998. Gulbenes pilsētas Dzimtsarakstu nodaļas arhīva uzziņas Nr.179.-M. redzams, ka /pers. J/ miris 1954.gada 19.janvārī.

No lietas 1.sējuma 35.lapā esošās 30.06.1998. izziņas Nr.201 redzams, ka /adrese/, kadastra numurs /numurs B/, platība ir 36,2 hektāri.

No lietas 1.sējuma 36.lapā esošā13.11.1995. Gulbenes rajona Beļavas pagasta zemes komisijas lēmuma Nr.11 noraksta redzams, ka nolemts atjaunot īpašuma tiesības uz zemi "/Nosaukums/" 35,49 ha kopīpašumā /pers. G/ un /pers. E/.

No lietas 1.sējuma 38.lapā esošās dzimšanas apliecības kopijas redzams, ka /pers. C/ dzimusi /datums/, tēvs – /pers. V/, māte – /pers. F/.

Lietas 1.sējuma 39.-40.lapā atrodas /pers. F/, personas kods /personas kods/, pases kopija.

Lietas 1.sējuma 45.-47.lapā atrodas Zemesgrāmatu akta fotokopija īpašumam /adrese/.

No Nostiprinājuma uzraksta kopijas (lietas 1.sējuma 49.lapa) redzams, ka 1997.gada 10.decembrī /pers. E/ nostiprinātas īpašuma tiesības uz zemi ar kopējo platību 36,2 ha. Uz zemes īpašuma atrodas citai personai piederošas būves un ēkas. Tas pats redzams arī no Gulbenes rajona zemesgrāmatu nodaļas 04.11.1998. izziņas Nr.49 un tai pievienotā lēmuma noraksta (lietas 1.sējuma 79., 80.lapa). Arī no Zemesgrāmatas nodalījuma 10.08.2015. izdrukas (lietas 1.sējuma 199.lapa) tāpat redzams, ka /pers. E/ nostiprinātas īpašuma tiesības uz zemi ar kopējo platību 36,2 ha. Uz zemes īpašuma atrodas citai personai piederošas būves un ēkas.

No lietas 1.sējuma 48.lapā esošā 09.06.1997. Gulbenes rajona Beļavas pagasta zemes komisijas lēmuma Nr.6 redzams, ka nolemts atjaunot /pers. E/ īpašuma tiesības uz /adrese/ māju zemi 36,2 ha kopplatībā, no tās 18,1 ha lauksaimniecībā izmantojamā zeme un 13,9 ha meži.

No lietas 1.sējuma 75.lapā esošās 14.04.1998. Gulbenes rajona Beļavas pagasta padomes izziņas Nr.1-14-407 redzams, ka, /pers. G/ piederējis mājīpašums "/Nosaukums/" ar saimniecības ēkām, kas reģistrēts saimniecības uzskaites kartiņā Nr.602.

No lietas 1.sējuma 79.lapā esošās 04.11.1998. Gulbenes rajona Zemesgrāmatu nodaļas izziņas Nr.49 redzams, ka Gulbenes zemesgrāmatu nodaļā uz zemes īpašumu /adrese/ īpašuma tiesības nostiprinātas vienam īpašniekam /pers. E/. /pers. G/ un /pers. J/ īpašuma tiesības nav nostiprinātas. Zemesgrāmatā nav reģistrētas ēkas, būves /adrese/.

No lietas 1.sējuma 80.lapā esošās Gulbenes zemesgrāmatu nodaļas 1997.gada 10.decembra lēmuma noraksta redzams, ka nekustamais īpašums ar zemes kadastra Nr. /numurs B/, kas atrodas /adrese/ sastāv no viena zemes gabala ar kopējo platību 36,2 ha, no tās 18,1 ha lauksaimniecībā izmantojamā zeme un 13,9 ha meži. Uz Beļavas pagasta zemes komisijas 09.06.1997. lēmuma pamata, īpašuma tiesības uz zemi nostiprinātas uz /pers. E/ vārda.

No lietas 1.sējuma 82.lapā esošās 08.12.1998. Valsts zemes dienesta Gulbenes rajona nodaļas atbildes redzams, ka Gulbenes Valsts zemes dienesta nodaļas arhīvā atrodas Beļavas pagasta nekustamā īpašuma lieta "/Nosaukums/, no kuras izriet, ka /pers. G/ nekad no zemes lietošanas un īpašuma tiesībām nav atteicies. Beļavas zemes komisijas 13.11.1995. lēmums nav atcelts par īpašuma tiesību atjaunošanu /pers. E/ un /pers. G/ kopīpašumā. Zemes īpašuma robežu plāns tapis ilgstoši, jo tieši /pers. G/ vairākkārtīgi nav piekritis robežu izvietojumam, tātad atteicies viņš nebija. Zemes dienestā nav šāds dokuments iesniegts. Ne pagasta padome, ne zemes komisija atsevišķi no īpašuma lietas to nebija tiesīga glabāt. Jauns zemes komisijas lēmums pieņemts, nododot visu zemi /pers. E/, balstoties uz /pers. G/ miršanas dokumentu. Par namīpašuma piederību izsniegtās vērtēšanas biroja izziņas radušās, balstoties uz izziņas pieprasītāja uzrādītajiem dokumentiem – arhīva izziņu, kur īpašnieks norādīts /pers. J/ un pagasta dokumentiem, kur minēts patreizējais īpašnieks /pers. G/. Līdz lietas iesniegšanai Zemesgrāmatā izziņas tiek izsniegtas, vadoties no jau rīcībā esošajām ziņām, jo ēku vērtību tas neizmaina. Šinī izziņā norādītais īpašnieks vai lietotājs nav par pamatu ēku īpašuma nostiprināšanai Zemesgrāmatā.

Lietas 1.sējuma 83.-86.lapā atrodas Valsts zemes dienesta nodaļas arhīvā esošās /adrese/ kopija.

No lietas 1.sējuma 106.lapā esošā 06.05.1999. Gulbenes pilsētas Bāriņtiesas lēmuma noraksta lietā Nr.2.9-9 redzams, ka /pers. F/ atļauts nepilngadīgās meitas /pers. C/ vārdā pieņemt mantojumu un pārvaldīt to līdz meitas pilngadībai.

Lietas 1.sējuma 107.-115.lapā atrodas saimniecību uzskaites kartiņu kopijas.

No lietas 1.sējuma 132.-134.lapā esošā Alūksnes rajona tiesas 2003.gada 1.aprīļa sprieduma civillietā Nr.C08018400/19/03 fotokopijas redzams, ka noraidīta /pers. E/ pilnvarotās personas /pers. I/ prasība pret /pers. C/ par testamenta atzīšanu par spēkā neesošu.

Lietas 1.sējuma 161.lapā atrodas Valsts zemes dienesta paziņojums, no kura redzams, ka saskaņā ar Valsts vienotās datorizētās zemesgrāmatas tiešsaistes datiem nekustamais īpašums /adrese/, kadastra numurs /numurs B/, reģistrēts zemesgrāmatā 10.12.1997., īpašuma tiesības nostiprinātas uz /pers. E/ vārda.

No lietas 1.sējuma 183.lapā esošās Vidzemes apgabaltiesas zvērinātas notāres /Vārds uzvārds/ paziņojuma redzams, ka /pers. E/, dzimušas /datums/, mantojuma lieta līdz šim nav vesta pie Latvijas zvērināta notāra, ko apliecina mantojumu reģistra ziņas uz 07.07.2014. pl.12.01.

No lietas 1.sējuma 194.-195.lapā esošās VAS "Valsts nekustamie īpašumi" paskaidrojuma redzams, ka nekustamais īpašums /adrese/, kadastra numurs:/numurs A/(zemes īpašums 36,2 ha platībā) ar Gulbenes rajona tiesas Zemesgrāmatu nodaļas tiesnese s 1997.gada 10.decembra lēmumu reģistrēts zemesgrāmatā uz /pers. E/ vārda (/pers. E/, dzimusi /datums/) (lietas 1.sējuma 199.lapa).

No Valsts zemes dienesta kadastra informācijas sistēmā esošās informācijas redzams, ka uz zemes vienības ar kadastra numuru: /numurs B/, esošās būves (dzīvojamā māja, pirts, divi šķūņi, kūts un rija), kas kadastrāli uzmērītas 2001.gada 17.aprīlī, reģistrētas /pers. E/ (/pers. E/) īpašumā (lietas 1.sējuma 196.-198.lapa).

No VAS "Valsts nekustamie īpašumi" paskaidrojuma redzams, ka iestāde kā ieinteresētā persona neiebilst pret /pers. G/ 1997.gada 17.aprīlī taisītā testamenta, ar kuru viņš visu savu kustamo un nekustamo īpašumu novēlējis /pers. C/, stāšanos likumīgā spēkā. Tomēr pat tajā gadījumā, ja /pers. G/ testaments stāsies likumīgā spēkā, no minētā neizriet, ka /pers. C/ radīsies tiesības pēc testamenta mantot nekustamo īpašumu /adrese/, kadastra numurs: /numurs B/, jo tā īpašniece ir /pers. E/ (/pers. E/).

No lietas 2.sējuma 31.-43., 53.-57.lapā esošās starptautiskās sadarbības ietvaros saņemtās informācijas un arī lietas 1.sējuma 152.lapā esošā /pers. M/ 09.03.2004. rakstiskā paziņojuma redzams, ka /pers. E/ mirusi 2004.gada 1.martā Vācijā, Diseldorfā. Ziņas par iespējamo mantojuma kārtošanu Vācijā nav sniegtas. Dokumentā norādīts, ka /pers. E/ ir mirusi slimnīcā, miršana reģistrēta, pamatojoties uz Marien Hospital rakstisku paziņojumu. Norādīts, ka mirusī bijusi /pers.AA/ atraitne.

Civilprocesa likuma 223.panta 7.punktā noteikts, ka tiesa izbeidz tiesvedību lietā, ja mirusi fiziskā persona, kura ir viena no pusēm lietā, un apstrīdētā tiesiskā attiecība nepieļauj tiesību pārņemšanu.

Tiesa ievēro, ka pieteicēja /pers. E/ ar pilnvaroto personu starpniecību Gulbenes rajona tiesā 1998.gada 27.aprīlī iesniegusi pieteikumu par mantojuma pieņemšanas fakta konstatēšanu un apstiprināšanu mantojuma tiesībās un 2003.gada 24.novembrī minētā pieteikuma precizējumu. Vācijā, Diseldorfā 2004.gada 1.martā /pers. E/ mirusi, tas ir šīs lietas tiesvedības laikā. No dokumenta redzams, ka mirusī bijusi /pers.AA/ atraitne.

Tādējādi, tiesa bija apturējusi tiesvedību šajā lietā, kamēr tiks noteikts pieteicējas /pers. E/ tiesību pārņēmējs.

Taču tiesa neieguva ziņas, ka Vācijā vai citā vietā kāda persona būtu kārtojusi mantojuma lietu. Savukārt, notāra izziņa apstiprina, ka /pers. E/, dzimušas /datums/, mantojuma lieta pie Latvijas zvērināta notāra nav vesta.

Līdz ar to tiesa secina, ka likumā noteiktajā termiņā, ne arī vēlāk pieteicējai /pers. E/ nav pieteicies neviens mantinieks, tas ir nav viņas tiesību

pārņēmēju un tiesvedība šajā lietā daļā pēc /pers. E/ pieteikuma par mantojuma pieņemšanas fakta konstatēšanu un apstiprināšanu mantojuma tiesībās, ir izbeidzama.

Civillikuma 687.pants nosaka, lai iegūtu mantojumu, kā likumiskiem, tā arī testamentāriem un līgumiskiem mantiniekiem jāpiedzīvo tā atklāšanās (655.pants) un reizē ar to aicinājums mantot (389.panta pirmā daļa), bet ar zināmu nosacījumu ieceltam mantiniekam jāpiedzīvo šā nosacījuma iestāšanās. Civillikuma 693.panta trešā daļa noteic, ja uzaicinājuma nav bijis, tad mantiniekam jāizsaka sava griba pieņemt mantojumu gada laikā, skaitot šo termiņu no mantojuma atklāšanās dienas, ja mantojums atrodas viņa faktiskā valdījumā (692.panta otrā daļa), bet pretējā gadījumā - no ziņu saņemšanas laika par to, ka mantojums atklājies.

Ar pieteicējas pārstāvja paskaidrojumiem un lietā esošajiem rakstiskajiem pierādījumiem to kopsakarā ir pierādīts fakts, ka /pers. G/ ir pieņēmis savā faktiskajā valdījumā tēva /pers. J/ atstāto mantojumu. /pers. G/ pēc sava tēva nāves turpināja apsaimniekot nekustamo īpašumu, maksāja visus nepieciešamos nodokļus un citus maksājumus par nekustamo īpašumu, viņš tur dzīvoja.

Līdz ar to konstatējams juridisks fakts, ka /pers. G/ ir pieņēmis savā faktiskajā valdījumā tēva /pers. J/ atstāto mantojumu.

Juridiskā fakta konstatēšana nepieciešama mantojuma tiesību apstiprināšanas lietā.

Citādā veidā konstatēt minēto faktu nav iespējams.

Strīdu par tiesībām lietā tiesa nekonstatēja.

Tiesa ņem vērā, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma pārejas noteikumu 13.punktu lietas par mantojuma tiesībām, kuras līdz 2002.gada 31.decembrim pieņemtas izskatīšanai sevišķās tiesāšanas kārtībā, tiesas izskata Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā, kāda bija spēkā līdz 2011.gada 31.decembrim (pārejas noteikumu 12.punktā minētās normas, kas zaudē spēku 2011.gada 31.decembrī).

No Civillikuma 418.panta izriet, ka katru vienpusēju rīkojumu, ko kāds dod savas nāves gadījumam par visu savu mantu, vai par kādu mantas daļu, vai par atsevišķām lietām vai tiesībām, sauc par testamentu.

Tiesa ievēro, ka strīds par /pers. G/ 1997.gada 17.aprīļa testamentu jau iztiesāts citā lietā prasības tiesvedības kārtībā un tiesa noraidījusi prasību par testamenta atzīšanu par spēkā neesošu.

Tādējādi, /pers. G/ 1997.gada 17.aprīļa testaments atbilst likuma prasībām. Viņa neatraidāmie mantinieki tiesai nav zināmi. Tā kā /pers. G/ pēc tēva /pers. J/ nāves nebija nokārtojis mantojuma lietu, bet tiesa konstatēja mantojuma pieņemšanas faktu, tad arī pēc /pers. G/ nāves 1997.gada 27.aprīlī atklājies mantojums – īpašuma mantošanas tiesības. Pieteicēja /pers.C/ gan lūgusi apstiprināt viņu mantojuma tiesībās uz /pers. G/ atstāto mantojumu – mājīpašumu un zemi 17,14 ha, kas atrodas /adrese/, ko viņš ir novēlējis ar testamentu. Ieraksts Zemesgrāmatā gan apstiprina, ka /pers. E/ ir reģistrētas īpašuma tiesības uz zemi 36,2 ha /adrese/.

Mantojums ir kopība, kurā ietilpst visa kustamā un nekustamā manta, kā arī citiem atdodamās tiesības un saistības, kas mirušam piederējušas.

Tiesa ņem vērā, ka šajā gadījumā lietošanas tiesības nav novērtējamas.

Līdz ar to pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā mantiniecei ir izsniedzams sprieduma noraksts un arī uz testamenta izdarāma atzīme par tā stāšanos spēkā.

Tiesa nepiekrīt ieinteresētās personas - VAS "Valsts nekustamie īpašumi" viedoklim, ka /pers.E/ Zemesgrāmatā ir reģistrētas īpašuma tiesības uz visu nekustamo īpašumu /adrese/ novadā, tai skaitā zemi un arī uz ēkām, būvēm. Tiesa ievēro, ka lietā esošās dažādās izziņas par namīpašuma piederību radušās, balstoties uz izziņas pieprasītāja uzrādītajiem dokumentiem – arhīva izziņu, kur īpašnieks norādīts /pers. J/, un pagasta uzskaites kartītēm, citiem dokumentiem, kur minēts īpašnieks /pers. G/. Arī Valsts zemes dienesta kadastra informācijas sistēmas informatīvajai izdrukai ir tikai informatīvs raksturs un tai nav juridiska spēka, jo Zemesgrāmatā /pers.E/ nav reģistrētas īpašuma tiesības uz ēkām un būvēm: /adrese/.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 97.pantu, 187.panta otro daļu, 193.pantu, 223.panta 7.punktu, 292.pantu, Civilprocesa likuma Pārejas noteikumu 12., 13.punktu, tiesa

nosprieda

Izbeigt tiesvedību lietā Nr.C08040398 daļā – /pers. E/ (/pers. E/) pieteikumā par mantojuma pieņemšanas fakta konstatēšanu un apstiprināšanu mantojuma tiesībās.

Konstatēt juridisku faktu, ka /pers. G/, dzimis /datums/, personas kods /personas kods/, pēc tēva /pers. J/ nāves 1954.gada 19.janvārī ir pieņēmis viņa atstāto mantojumu.

Fakts konstatēts mantojuma tiesību apstiprināšanas lietā.

Atzīt 1997.gada 27.aprīlī mirušā /pers. G/ (dzimis /datums/, personas kods /personas kods/) 1997.gada 17.aprīlī taisīto testamentu, ar kuru viņš visu viņam piederošo kustamo un nekustamo īpašumu, kas viņam nāves brīdī piederēs un uz ko viņam pēc likuma būs tiesības, t.sk., kas atrodas /adrese/, novēlējis /pers. C/ (dzimusi /datums/, personas kods /personas kods/), par stājušos spēkā pilnā apmērā.

Spriedumu 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas – 2015.gada 2.novembra, var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesā, iesniedzot sūdzību Alūksnes rajona tiesā.

Tiesnese A.Strupule